

«Η βράβευσή μου σημαίνει ότι βρίσκομαι στα ίχνα των μεγαλύτερων συγγραφέων κι αυτό είναι ένας καταπληκτικός έπανος», διλούσε ο συγγραφέας μετά την κατάκτηση του Νόμπελ Λογοτεχνίας

KAZUO ISHIGURO

Νόμπελ στον συγγραφέα με τις δύο πατρίδες

MANIA ZOYIHS
zoumiani@realtida.news

ΖΟΡΡΟΠΕΙ με μαστιγία και απορρήμα στην ανώμαλη στο υπερφυσικό και το φυσιολογικό ανθρώπινο - αυτό που ενυπάρχει στις παροδοσιακές λαϊκοποίησης με τις αποθέματα γεγονότων. Γεννημένος στα Ναυγάδακι το 1954, αλλά ωντας από πέντε ετών στην Βρετανία, ο Καζού Ισιγκόρο, που μάλις ανακοινώθηκε από τη Βασιλική Ακαδημία της Σουηδίας ως ο φετινός τιμώμενος με το Νόμπελ Λογοτεχνίας, πιστεύεται από αρκετούς εξαιτίας του συνήματος του, ότι γράφει στα λαϊκά. Ο ίδιος θεωρεί στην πατρίδα ως ένα από τα δυοκόλλητα μέρη του κόσμου, καθώς στα την εποκεντρετά, όπως συχνά παραδέχεται, όλα περιμένουν από αυτόν να κατατεί στις ανθρώπινες συμπημόρφωσης τους τρόπους παραπομπής.

Είναι γρεμούς άτα στρών και στον τρόπο γραψίν του ενυπάρχει αυτή η ιδιότερη σχέση με τον χρόνο που καρακτηρίζει την πρότη του πατρίδα. Και ο Ισιγκόρος δεν διστάζει να ομολογήσει ότι κάτι βήματα του χρειάζεται περίπου πέντε χρόνια για να γεννηθεί. Άλλωστε, είναι γνωστό ότι τον βασανίζουν έντονα η μορφή και το είδος της μιθωτολογίας που θα ακολουθήσει κάθε φορά.

Οι κριτικοί, που τον κατατάσσουν στους μεγάλους στιλίστες

της σύγχρονης αγγλόφωνης λογοτεχνίας, μιλούν για μια αισθητική φωνή που εξερευνά την άμφιση της ανθρώπινης φυσής και τις χρήσεις φεύγοντος θεωρήσεων.

Η δύναμη του καλού

«Είναι μια υπέροχη τηγάνι, κυρίως επειδή σημαίνει ότι βρίσκομαν στα ίχνα των μεγαλύτερων συγγραφέων, κι αυτό είναι ένας καταπληκτικός έπανος», διλώσε αμέλως μετά τη βράβευση του στο BBC. Πρόσθιας, μάλιστα, ότι ευλογεί πως το βραβείο θα είναι μια δόνων για το καλό «ο κόμμας βρίσκεται μια πολύ αφέλες στηγάνι και είπεν πως δια τα βραβεία Νόμπελ θα είναι μια δόνων για κάτι δευτό στον κόμμα, όπως είναι αυτή τη στηγάνι. Θα με συγκινούσει πολύ αν μπορούσε με κάποιους τρόπο να συνεννοήσει σε ένα κλίμα που θα συνέβαλλε σε μια θετική απόφοιτη στον πολό αφέλεων: καροβός με στηγάνι».

Ο Ισιγκόρο απέσπασε το βραβείο Booker το 1989 για την απομεινάρια μιας μέρας, που ήγει ταίνια από τον Τζέιμς Αίφορι και στούδικε αφορμή για τη δημιουργία του, ενώ ο βραβευτής του με το Νόμπελ Λογοτεχνίας χαρακτηρίστηκε δικαιοί απ' όλους δυο διαβιούν στον εκδοτικό και συγγραφικό κόσμο.

Με το πρώτο του μυθιστόρημα («A pale view of hills», 1982)

έρδισε το βραβείο Ουνίφρεντ Χόλντημπ. Το δεύτερο μυθιστόρημα

μια του («An artist of the floating world», 1986) τιμήθηκε με το βραβείο Ουνίφρεντ και Σκάνο, ενώ ήταν επίσης το μυθιστόρημα του βραβείου Booker. Το επόμενο μυθιστόρημά του («The unconsolable», Ο απαρηγόρωτος) απέσπασε το βραβείο Τσέλεγκεν. Το 1998 χράστηκε από το γαλλικό κρότος Ιμπότης των Τεχνών και των Γραμμάτων ενώ το μυθιστόρημά του «When we were orphans» (Τότε που ήμασταν ορφανοί) ήταν επίσης υποψήφιο για το βραβείο Booker.

Στα ελληνικά κυκλοφόρησαν τα βιβλία του «Τη απομεινάρια μιας μέρας», «Ο απαρηγόρωτος», «Τότε που ήμασταν ορφανοί», «Μη μ' αγρέσει ποτέ» και «Νύκτερινά». Πέντε ιστορίες της μονακής και της νύκτας (εκδόσεις Καστανώτη), «Ένας καλλιτένας του ρευστού κόσμου» (Εστία) και «Ο θαυμάνος γίγαντας» (Ψυχογιός).

Ο Ιάπωνας λογοτέχνης, που από τα πέντε του χρόνια ζει στην Βρετανία, είναι διάσημος για το μυθιστόρημά του «Τη απομεινάρια μιας μέρας»